

יופיו המדהים של יעקב אבינו

כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת תולדות: "ותקוז רבקה את בגדי עשו בנה הגדול הזמורות אשר איתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן". אלו הם לבושים שהרוויח עשו מנמרוד. ואלו מלבושי כבוד שהיו מן האדם הראשון, ובאו לידי נמרוד, ובהם היה צד צידה נמרוד שכתוב בספר בראשית בפרשת נח: "הוא היה גיבור ציד לפני ה' על כן יאמר כנמרוד גיבור ציד לפני ה'". ועשו יצא לשדה ונלחם בו בנמרוד והרג אותו, ונטל אלו מלבושים ממנו זה הוא שכתוב בתורה הקדושה בספר בראשית בפרשת תולדות: "ויבא עשו מן השדה והוא עיף". והעמידוהו כאן והוא עיף.

וכתב שם הנביא ירמיהו: "כי עייפה נפשי להורגים". ועשו היה מעלה את אלו הלבושים אצל רבקה אמו, ובהם היה יוצא וצד צידה. ואתו יוס לא לקח אותם, ויצא לשדה והתעכב שם. וכאשר היה לבו בהם עשו לא היו מעלים ריחות כלל. כיון שלבש אותם יעקב, אז חזרה אבדה למקומה והעלו ריחות, בגלל שיופיו של יעקב יופיו של אדם הראשון היה. ומשום כך חזרו באותה שעה למקומם והעלו ריחות.

אמר רבי יוסי, יופיו של יעקב היה שהוא יופיו של האדם הראשון היפה ביותר מאז בריאת העולם, איך אפשר, והרי שנינו תפוח עקבו של אדם הראשון מכהה גלגל חמה, ואם תאמר שכך היה יעקב. אמר לו רבי אלעזר ודאי כך היה בראשונה, עד שלא חטא אדם הראשון לא היו יכולים כל הבריות להסתכל ביופיו, כיון שחטא השתנה יופיו של אדם הראשון והתנמך גובהו, ונעשה בן מאה אמות (שישים מטר). ובוא ראה יופיו של האדם הראשון סוד הוא, שהאמונה העליונה תלויה באותו יופי, ומשום כך כמו שאמר דוד המלך בספר תהילים: "ויחי נועם ה' אלוקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו". ועוד אמר דוד המלך בספר תהילים: "לחזות בנועם ה'", וזה הוא יופיו של יעקב ודאי והכל בסוד עליון הוא.

"הזהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים

לשרון בובליל

ולכל בני משפחתו

ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאוד

כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת תולדות: "ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקום אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך". "יקום אבי", דיבורו היה בעזות בחוזק רוח, דיבור שאין בו טעם יקום אבי. בוא ראה מה בין יעקב לעשו. יעקב אמר בבושה מפני אביו בענווה מה כתוב: "ויבוא אל אביו ויאמר אבי". מה בין זה לזה, אלא שלא רצה לזעזע אותו, דיבר בלשון תחנונים, כמו שכתוב בספר בראשית: "ויאמר יעקב אל אביו אנוכי עשו בכורך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואוכלה מציד די בעבור תברכני נפשך". ועשו אמר יקום אבי, כמי שלא דיבר עימו.

בוא ראה, בשעה שנכנס עשו נכנס עימו גיהינום, הזדעזע יצחק וירא כמו שכתוב בתורה בספר בראשית: "ויזרד יצחק זרדה גדולה עד מאוד". כיון שכתוב ויחרד יצחק חרדה גדולה די, מהו עד מאוד. אלא שלא היה יראה ואימה שנפלה על יצחק גדולה מיום שנברא, ואפילו באותה שעה שנעקד יצחק על גבי המזבח וראה סכין עליו, לא הזדעזע כאותה שעה שנכנס עשו, וראה גיהינום שנכנס עשו, אז אמר בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה, מפני שראה את השכינה שמודה על אותן ברכות.

דבר אחר, יצחק אמר ואברכהו, יצא קול ואמר גם ברוך יהיה. רצה יצחק לקלל את יעקב, אמר לו הקדוש ברוך הוא יצחק עצמך מקלל, שהרי כבר אמרת לו אורריך ארור ומברך ברוך. בוא תראה, הכל הודו אל אותן ברכות עליונים ותחתונים, ואפילו הוא חלק גורלו של עשו, הודה עליהם וברכו הוא, והודה על אותן ברכות, והעלהו על ראשו למעלה. מנין לנו, שכתוב בספר התורה בספר בראשית בפרשת וישלח: "ויאמר שלחני כי עליה השחזור ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני". ויאמר שלחני מפני שהחזיק בו יעקב.

המשך בעמוד הבא

מקבלים הזמנות להקדשות וברכות

על גבי דיסק mp 3 "תורה אש"

של 5 שעות לדיסק 5 פרשיות מהתורה... לעילוי נשמת, לשערי רפואה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה וכלכלה, ולשערי תשובה... ועוד

להזמנות: טל. 054-4577956

עם הקדשה וברכה בתוך הדיסק וע"ג הדיסק

וכי איך יכול בן אדם שהוא גוף ובשר, להחזיק בו מלאך שהוא רוח ממש כמו שכתוב בספר תהילים: "עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לטהט".

אלא מכאן שמלאכים שלוחים של הקדוש ברוך הוא, כאשר הם יורדים לזה לעולם, גלומים ומתגלמים ומתלבשים בלבוש הגוף כדוגמת זה העולם, משום שכך ראוי שלא לשנות מהמנהג של אותו מקום שהולך שם.

"ויזרד יצווק זרדה גדולה עד מאוד" ויאמר מי אפוא. מי אפוא, מה זה מי אפוא, מי הוא זה היה צריך לו. אלא מי אפוא, שעמדה השכינה שם כאשר בירך אותו יצחק את יעקב, ועל כן אמר מי אפוא, מי הוא שעומד כאן ומודה על אותן ברכות שברכתי אותו, ודאי גם ברוך יהיה, שהרי הקדוש ברוך הוא הסכים באלו ברכות.

רבי יהודה אמר, מפני אותה חרדה שהחריד יעקב את יצחק אביו, נענש יעקב בעונש של יוסף, שחרד חרדה כזו בשעה שאמרו לו זאת מצאנו. יצחק אמר מי אפוא. באיפה נענש יעקב שכתוב בפרשת וישלח: "איפה הם רועים", ושם יוסף נאבד ונענש יעקב. ואף על פי שהקדוש ברוך הוא הסכים על ידיו באלו ברכות, הוא נענש באיפה שכתוב: "איפה הם רועים" ומשם נאבד ממנו ונענש כל אותו עונש.

"ויזרד יצווק זרדה גדולה". מה זה "גדולה", כתוב כאן גדולה, וכתוב בספר דברים בפרשת שופטים: "ואת האש הגדולה לא אראה עוד ולא אמות", שנכנסה עמו גיהנום. "עד מאוד", מה זה עד מאוד, שכתוב בתורה בספר בראשית: "והנה טוב מאוד" זה מלאך המוות. "הזוהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

חוכמה עליונה וחוכמה קטנה

רבי שמעון בר יוחאי פתח בפסוק שאמר שלמה המלך בספר משלי:
"חוכמות בחוץ תרונה ברחובות תתן מקולה", וזה הפסוק הוא סוד עליון. מה זה חוכמות?
אלו חוכמה עליונה וחוכמה קטנה שהיא נכללת בה בעליונה והיא נמצאת בה. "בחוץ
תרונה". בוא וראה, חוכמה עליונה שהיא סתומה של כל הסתומים, והיא לא נודעת ואין
היא נראת בגלוי, וזה כמו שאתה אומר בספר איוב: "לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ
החיים". וכאשר היא מתפשטת להאיר, היא מאירה בסוד העולם הבא, והעולם הבא הוא
נברא ממנה, וכמו ששינוי שהעולם הבא הוא נברא ביו"ד, והיא התכסתה וזו החוכמה שם,
והם אחד. ובזמן שמתעטר ונעשה הוא הכל בסוד העולם הבא וזה כמו שאנו אומרים: אז
הוא שמחה להיות מואר, והכל בחשאי שלא נשמע לחוץ לעולמים. עוד רוצה להתפשט,
והוא יוצא מהמקום הזה אש מים ורוח כמו שנאמר: ונעשה קול אחד שיוצא לחוץ ונשמע
ועוד שנאמר: אז משם והלאה הוא חוץ. שהרי היא בפנים בחשאי הוא שלא נשמע
לעולמים. ועכשיו הוא שנשמר הסוד, נקרא חוץ. ומכאן יבקש הבן האדם להתקן בכל
עבודתו ולשאול שאלות.

ברחובות מיהו רחובות? זה אותו הרקיע שבו כל הכוכבים שמאירים, והוא הוא מעיין
שמימי שלעולם לא פוסקים, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת
בראשית: "וזהר יוצא מעדן להשקות את הגן", והוא רחובות. ושם היא תתן קולה לעליון
ותחתון והכל אחד. ובגלל זה כמו שאמר שלמה המלך בספר משלי: "הכן בחוץ מלאכתך
ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך". "הכן בחוץ" זה כמו שנאמר: "בחוץ תרונה", שהרי מכאן
היא עומדת להתקן וכן הדיבור לשאלה כמו שכתוב בתורה בספר דברים בפרשת ואתחנן: "כי
שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך לבן היום אשר ברא אלוקים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשבע כמוהו".

"ועתדה בשדה לך", זה שדה אשר הקדוש ברוך הוא ברכו, ולאחר שהוא הבן אדם ידע את
סוד החוכמה, והוא יתקין את עצמו בה, ועוד היה כתוב מספר משלי: "ובנית ביתך", וזו
הנשמה של האדם שהיא בגופו, שיתקן ויעשה לאדם שיהיה שלם. וזכאים הם הצדיקים
שכל מעשיהם לגבי הקדוש ברוך הוא לקיים את העולם. כמו שאמר החכם באדם שלמה
המלך בספר משלי: "כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יוותרו בה".

ועוד אמר רבי יוסי: ודאי כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא בארץ, הכל הוא בסוד החוכמה,
והכל להראות את החוכמה העליונה להם לכל בני האדם. וזה בכדי שילמדו מאותו מעשה
סודות החוכמה, וזה הכל הם כמאורות. ומעשיו הם כולם דרכי התורה, ומפני שדרכי התורה הם
דרכי הקדוש ברוך הוא, ואין דבר קטן שאין בו כמה וכמה דרכים ושבילים וכל הסודות של כל
החוכמה העליונה.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לשי משיח בן בלה**

תנו רוב חייו של רבן יוחנן בן זכאי היו בירושלים, שם לימד תורה ברבים (פסחים כו,א. ראש השנה יח,א), ושם פעל עם חוגים מסוימים להפסקת המלחמה עם הרומאים (ראה מדרש איכה רבה פרשה א' ועוד). אולם תקופה מסויימת – יש אומרים שמונה עשרה שנה – מוצאים אנו אותו ביישוב ערב שבגליל התחתון מורה הוראות והלכה (שבת פט"ז מ"ז. שם פכ"ב מ"ג. ירושלמי שבת פט"ז ה"ח).

בשנים האחרונות לחייו פעל, כאמור, ביבנה וברור חייל. רבן יוחנן בן זכאי חי במשך מאה ועשרים שנה, כאשר ב- 40 השנים הראשונות עסק במסחר – במקביל לעסקו בתורה, ארבעים שנה לאחריהם שימש תלמידי חכמים, וארבעים שנה – עד סוף ימיו – הנהיג את עם ישראל (סנהדרין מא,א).

על ימיו האחרונים מספר התלמוד (ברכות כח,ב).

כשחלה רבי יוחנן בן זכאי, נכנסו תלמידיו לבקרו. כיון שראה אותם התחיל לבכות, אמרו לו תלמידיו: נר ישראל, עמוד הימיני, פטיש החזק, מפני מה אתה בוכה? אמר להם: אילו לפני מלך בשר ודם היו מוליכין אותי, שהיום כאן ומחר בקבר, שאם כועס עלי – אין כעסו כעס עולם, ואם אוסרני – אין איסורו איסור עולם, ואם ממיתני – אין מיתתו מיתת עולם, ואני יכול לפייסו בדברים ולשחדו בממון, אף על פי כן הייתי בוכה, ועכשיו שמוליכים אותי לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים, שאם כועס עלי – כעסו כעס עולם, ואם אוסרני – איסורו איסור עולם, ואם ממיתני – מיתתו מיתת עולם, ואיני יכול לפייסו בדברים ולא לשחדו בממון, ולא עוד אלא שיש לפני שני דרכים: אחת של גן עדן ואחת של גיהנם, ואיני יודע באיזו מוליכים אותי, ולא אבכה? אמרו לו: רבינו ברכנו. אמר להם: יהי רצון שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם. אמרו לו תלמידיו: עד כאן! אמר להם: ולואי, תדעו, כשאדם עובר עבירה אומר: שלא יראני אדם. בשעת פטירתו אמר להם: פנו כלים מפני הטומאה, והכינו כסא לחזקיהו מלך יהודה שבא". במשנה במסכת סוטה (פ"ט מט"ו) נאמר: "משמת רבי יוחנן בן זכאי – בטל זיו החכמה"

"רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ושמאי, הוא היה אומר: אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לכך נוצרת" (אבות פ"ב מ"ח). "אמרו לפני רבן יוחנן בן זכאי: חכם וירא חטא – מהו? אמר להם: הרי זה אומן וכלי אומנותו בידו. חכם ואין ירא חטא – מהו? אמר להם: הרי זה אומן ואין כלי אומנותו בידו. ירא חטא ואין חכם – מהו? אמר להם: אין זה אומן, אבל כלי אומנותו בידו" (אבות דרבי נתן פכ"ב מ"א). תנן התם ר' אליעזר אומר: שוב יום אחד לפני מיתתך וכו', אמר רבן יוחנן בן זכאי: משל למלך שזימן את עבדיו לסעודה ולא קבע להם זמן. פיקחין שבהן קישטו את עצמן וישבו על פתח בית המלך, אמרו: כלום חסר לבית המלך? טיפשין שבהן הלכו למלאכתן, אמרו: כלום יש סעודה בלא טורח? בפתאום ביקש המלך את עבדיו.

המשך בשבוע הבא

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

יצחק אבינו ורבקה אמנו

פתח רבי יהודה ואמר את הפסוק מתוך הספר תהילים: והנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות". וזה הוא הפסוק העמידוהו, בוא וראה, "הנה ברכו את ה'", ומי הם שהם ראויים לברך את המלך הקדוש ברוך הוא, "כל עבדי ה'", וזאת הוא שמפני שכל בן אדם בעולם מישראל, ואף על פי שהם הכל ראויים לברך את המלך הקדוש ברוך הוא, והברכה שהיא בגללם יתברכו עליונים ותחתונים מי היא? והיא אותה שמברכים לו עבדי ה', ולא כולם. ומי הם שברכתם היא ברכה, העומדים בבית ה' בלילות? אלו הם שקמים בחצות הלילה ומתעוררים ולקרוא בתורה, והם אלו שעומדים בבית ה' בלילות, שהרי אז בא המלך הקדוש ברוך הוא להשתעשע עם כל הצדיקים בגן עדן. ואנחנו בעולם הזה עומדים כאן להתעורר ולומדים דברי תורה. וזאת נאמר בדברי יצחק אבינו שאנחנו בו.

קם ופתח רבי יצחק בפסוק מהתורה הקדושה בספר בראשית בפרשת תולדות:

"ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקוֹזתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אזוֹת לבן הארמי לו לאשה". בן ארבעים שנה, ומדוע בא להגיז שהיה בן ארבעים שנה כאשר ולקח את רבקה? אלא שודאי שהרי יצחק נכלל בצפון ודרום יחד שהם באש ומים, ואז היה יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה. והיא כמראה הקשת, ירוק לבן ואדום. ובת שלוש הייתה כאשר אחז בה ברבקה, וכאשר יצחק הוליד, הוא הוליד בן שישים, ולהוליד כיאות, וזאת כדי שיצא יעקב שלם מבן יצחק והוא בן שישים שנה והיה כיאות. וכולם אחז אותם יעקב אחר כך, ונעשה אדם שלם בשלמותו. "בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי". מה אכפת לנו כל זה, שהרי כבר נאמר בתורה בספר בראשית בפרשת וירא: "ובתואל ילד את רבקה" ועכשיו הוא אמר: "בת בתואל הארמי", ואחר כך נאמר: "מפדן ארם", ואחר כך היה כתוב: "אחות לבן הארמי", אלא כאן הם העמידוהו שרבקה היא הייתה נמצאת בין הרשעים, והיא רבקה היא לא עשתה כמעשיהם, שהייתה "בת בתואל ומפדן ארם ואחות לבן", שכולם היו רשעים להרע, והיא רבקה העלתה מעשים כשרים והיא לא עשתה כמעשיהם.

ועכשיו יש להסתכל, אם רבקה הייתה בת עשרים שנים או יותר, או בת שלוש עשרה, אז היא הייתה משובחת שהיא לא עשתה כמעשיהם, אבל עד עכשיו היא הייתה בת שלוש שנים, אז מה היה השבח שלה? אמר רבי יהודה: בת שלוש שנים הייתה והיא הייתה ועשויה לעשות את כל מעשה כמו משפחתה.

המשך בעמוד הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעל בת נעמי ודוד

רבי יצחק בא ואמר: אף על פי שכל זה עשתה, לא ידענו מעשיה אם הם כשרים או לא. אלא בוא וראה, כמו שכתוב במגילת שיר השירים: "כשושנה בין החוחים כן רעייתי בין הבנות". "כשושנה" -- זו כנסת ישראל (לא של היום) שהיא בין אוכלוסיה כוורד בין הקוצים. וסוד הדבר הוא שיצחק בא מצד אברהם שהוא חסד עליון, והוא עשה חסד עם כל הבריות, ואף על פי שיצחק הוא דין קשה. וגם רבקה באה מצד דין קשה, והיא הסתלקה ממשפחתה והתחברה ביצחק, שכן הרי רבקה היא מצד דין קשה באה. ואף על פי שהיא מצד הדין, רפה היא הייתה, וחוט של חסד היה תלוי בה, ויצחק שהוא היה דין קשה והיא רפה. "כשושנה בין החוחים הייתה", ואם לא שהיא הייתה רפה, לא יכול העולם לסבול את הדין הקשה של יצחק. כמו כן כשהמלך הקדוש ברוך הוא מזווג זיווגים בעולם, אחד חזק ואחד רפה, בכדי שאפשר להיתקן הכל וכל העולם יתבשם.

פתח רבי יהודה אחריו ואמר את הפסוק מספר התורה בספר בראשית בפרשת תולדות: "ויעתר יצחק ל' לזכור אשתו" מה הפרוש ויעתר? הוא שהקריב לקדוש ברוך הוא קרבן וגם התפלל עליה על אשתו רבקה. ומהו קורבן הקריב? קורבן עולה הקריב, שכתוב בתורה: "ויעתר לו ה'". כתוב כאן ויעתר לו ה', וכמו שכתוב בספר שמואל ב': "ויעתר אלוקים לארץ ואחרי כן". מה שם קורבן אף כאן קורבן. כתוב בתורה "ויעתר יצחק", ועוד כתוב: "ויעתר לו ה'" שיצא אש מלמעלה כנגד אש שלמטה.

דבר אחר לפרוש ויעתר יצחק הוא: שהתפלל את תפילתו, וחתר חתירה למעלה אצל המזל על הבנים. שהרי באותו מקום הם תלויים בנים, כמו שכתוב בספר שמואל א': "ותתפלל על ה'" ואז ויעתר לו ה', אל תקרא ויעתר לו, אלא ויחתר לו, שכן חתירה חתר לו הקדוש ברוך הוא וקיבל אותו, ואז ותהר רבקה אשתו. בוא וראה, כעשרים שנה שהה יצחק עם אשתו רבקה ולא הולידה, עד שיצחק התפלל את תפילתו, וזאת בגלל שהקדוש ברוך הוא רוצה בתפילתם של הצדיקים, ובו בשעה שהצדיקים מבקשים מהקדוש ברוך הוא לפניו את תפילתם על מה שהצטרכו, מה הטעם? כדי שיתרבה ותוסף גדולת הקודש לכל מי שצריך, בתפילת הצדיקים.

ובוא וראה אברהם אביו של יצחק לא התפלל לפני הקדוש ברוך הוא שיינתן לו בנים, וזאת על אף פי שאשתו שרה הייתה עקרה. ואם תאמר והרי כתוב בתורה שאברהם ביקש מהקדוש ברוך הוא שכתוב בפרשת לך לך: "ויאמר אברהם הן לי לא נתתה זרע", זה לא בשביל תפילה היה, והו לא ביקש בנים אלא כמי שמספר לפני הקדוש ברוך הוא. אבל יצחק בנו התפלל על אשתו, וזאת מפני שיצחק היה יודע שהוא לא היה עקר, אלא אשתו רבקה הייתה עקרה.

המשך בעמוד הבא

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

שיצחק הוא היה יודע סוד החוכמה, וידע שעתיד לצאת ממנו יעקב ומיעקב לצאת ממנו שנים עשר שבטים, אבל לא ידע אם בזו האשה או באשה אחרת, ועל כן הוא ביקש בתפילה לנוכח אשתו ולא לנוכח רבקה.

בנו הילד של רבי יהודה אמר ושאל: אם כך, מדוע לא אהב יצחק את יעקב כל כך כמו את עשו, והואיל והיה יודע שהוא עתיד להעמיד ממנו שנים עשר שבטים. ענה לו טוב אתה שואל, ואמר לילד: אלא כל מין אוהב את מינו, וגם נמשך והולך מין אחר מינו.

בוא וראה, עשו יצא אדום, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת תולדות: "ויצא הראשון אדמוני כולו כאדרת שער ויקראו שמו עשו". והוא מינו של יצחק, שהוא יצא עם דין קשה שלמעלה. ואז יצא ממנו עשו דין קשה למטה, שהוא דומה למינו, וכל מין הולך למינו, ועל כך יצחק אהב את עשו יותר מיעקב, וכמו שכתוב בפרשת תולדות: "ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו", כתוב כאן "כי ציד בפיו" ומפה אנו למדים כמו כתוב בספר בראשית בפרשת נח: "הוא היה ציבור ציד לפני ה' על כן יאמר כנמרוד ציבור ציד לפני ה'".

אמר רבי יצחק את הפסוק מפרשת תולדות: "ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן לבמה זה אנוכי ותלך לדרוש את ה'". ולאיזה מקום היא הלכה רבקה? היא הלכה לבית המדרש של שם ועבר. ומה הפרוש של "ויתרוצצו הבנים בקרבה"? אלא ששם היה אותו הרשע עשו שהיה עורך מלחמה עם אחיו יעקב. "ויתרוצצו" כמו שאמרנו שהוא עשו רצץ את מוחו של יעקב, ושניהם היו רבים זה עם זה עד שהם נחלקו. בוא וראה, עשו היה מצד רוכב על נחש, ואילו יעקב היה צד שרוכב על הכסא השלם הקדוש, בצד השמש לשמש בלבנה.

ובוא וראה, וזאת מפני שעשו הוא נמשך אחרי אותו נחש, אז הלך איתו יעקב בעקימות כנחש שהוא יעקב היה חכם והוא הולך בעקימות, וזה כמו שכתוב בתורה בספר בראשית: "והנחש היה ערום מכל זית השדה וגו'", וכל מעשיו של יעקב היו אצלו להיות לעשו כנחש, וכך היה צריך לעשות, כדי להמשיך את עשו אחריו של אותו נחש, ובכך יבדל ממנו ולא יהיה לו חלק איתו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

ועוד שנינו הבא להורגך הקדם אתה והרגהו. כמו שאמר הנביא הושע: "בבטן עקב את אחיו", שהוא השרה אותו למטה בעקב, וזה הוא שכתוב בפרשת תולדות: "ואזורי כן יצא אזורי וידו אווזות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב", שיעקב שם ידיו על אותו עקב בכדי לכפות את אחיו עשו.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לאריה בן חיים**

שלמה היה מלכה השלישי של ממלכת ישראל המאוחדת, בנו של דוד ואביו של רחבעם. קורותיו מסופרות בספר מלכים וכן בקוראן. על פי המקרא הוא בנה את בית המקדש הראשון בירושלים, ונחשב לחכם מכל האדם. נקרא גם ידידיה על ידי נתן הנביא, וקהלת על פי המייחסים לו את כתיבת ספר קהלת.

עלייתו למלוכה: שלמה נזכר לראשונה בספר שמואל ב' פרק י"ב. שלמה הוא בנם השני של דוד ובת שבע, לאחר שבנם הראשון מת מיד לאחר לידתו. שלמה הוא הרביעי בבניו של דוד שעליו מסופר בהרחבה – אחרי אמנון, אבשלום ואדוניה. אזכורו הבא של שלמה הוא בהקשר למאבק על המלוכה. בספר מלכים א' פרק א' מסופר על שלהי מלכותו של דוד. על פי המסופר, אדוניה היה המועמד הטבעי לרשת את המלוכה, וככזה גם נתמך על ידי הצבא (יואב בן צרויה) והכהונה הוותיקה (אביתר הכהן). שלמה, לעומת זאת, נתמך על ידי משמר המלך (הכרתי והפלתי) הכהונה העירונית (צדוק הכהן) ונתן הנביא. לאחר שנודע לנתן הנביא כי אדוניה מתכנן זבח מפואר – כנראה טקס הכתרה, כנהוג בעולם העתיק, הוא ביקש מבת שבע אם שלמה לפעול אצל דוד למניעת הכתרתו של אדוניה ולהורות על העברת הכתר לשלמה.

התנ"ך מתאר את האירועים מכאן ואילך בצורה דרמטית: בת שבע באה אל החדר שבו שכב דוד וטענה כי נשבע בשם אלוהים שהמלוכה תובטח לבנה, לשלמה, והביעה את תמיהתה על קיום הכתרתו של אדוניה ואת חששה לחייה ולחיי שלמה. במהלך דבריה נכנס נתן הנביא לחדר גם הוא ובהתאם למה שסוכם ביניהם מראש מחזק את דבריה.

דוד המלך הורה על משיחתו של שלמה למלך. לצורך משיחתו הוזעק משמר המלך אשר ליווה את שלמה אל מעיין הגיחון, שם משח אותו צדוק הכהן למלך. עם היוודע דבר המשיחה התפזרו משתתפי טקס הכתרתו של אדוניה בבהלה, ואילו אדוניה נאחז בקרנות המזבח מפחד שיירצח. לאחר ששלמה הבטיח לאדוניה כי לא יפגע בו במידה ויהיה נאמן, שב אדוניה לביתו.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

ברכה לשערי זווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

סגולות ותפילות

סגולות למציאת חן... להזכיר את שם אמו של

דוד המלך. ואומרים זאת כך: דוד המלך עליו השלום בן ישי, ושם אמו: "ניצבת בת עדיאל". ויש לומר זאת שמונה פעמים. בשם הרמב"ם, למציאת חן בעיני מלכים שרים ושופטים, לומר את הפסוק: "ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים, והיה כי תלכון לא תלכו ריקם".

סגולה/תפילה למציאת אבידה

קיימת סגולה בדוקה ומנוסה למצוא אבידה – לומר 3 פעמים המדרש הבא ולתת צדקה לקופת רבי מאיר בעל הנס: "אמר רבי בנימין הכל בחזקת סומין עד שהקדוש ברוך הוא מאיר את עיניהם, מן הכא ויקפח אלוקים את עיניה, ותלך ותמלא החמת. אלקא דמאיר ענני, אלקא דמאיר ענני, אלקא דמאיר ענני. בזכות הצדקה שאני נודב לעילוי נשמת רבי מאיר בעל הנס זכותו יגן עלינו למצוא את האבדה שאבדתי".

לשערי ברכה והצלחה לזיווג מהרה

ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לאבנר נירן בן איריס

**"אצילות - חיה" "בריאה-נשמה" "יצירה-רוח"
"עשיה - נפש"**

בפרק "הספירות הן הכלים לנפש רוח נשמה חיה ויחידה" כתבנו, שהאור היוצא מספירת החוכמה נקרא "חיה". האור היוצא מספירת הבינה נקרא "נשמה". האור היוצא מספירת התפארת נקרא "רוח". והאור היוצא מספירת המלכות נקרא "נפש". כיוון שהאור המתפשט מספירת החוכמה הוא באצילות והאור המתפשט מספירת הבינה הוא בעולם הבריאה והאור המתפשט מספירת התפארת הוא עולם היצירה והאור המתפשט מספירת המלכות הוא בעולם העשיה. הרי שעולמות הבריאה, היצירה והעשיה הם שלושה כלים שיכילו בקרבם את הנשמה, הרוח הנפש הכלליות, ואכן עולם העשיה הוא הכלי לאור הנפש הכללי, עולם היצירה הוא הכלי לאור הרוח הכללי, ועולם הבריאה הוא הכלי לאור הנשמה הכללי. אורות חיה ויחידה הם כה גבוהים ונעלים עד שאין כלי שיכיל אותם והם מבחינת מקיפים.

מדרגות הבריאה, היצירה והעשיה נמצאות בכל מציאות. וזאת כפי שהזכרנו, נמצאות שלושה מדרגות אלה בכל מציאות שהיא ואכן אפשר לחלק את כלל המציאות לשלושה מדרגות: נבראים, נוצרים ונעשים במקביל לעולמות הבריאה, היצירה והעשיה. ההבדל בניהן הוא שעולם הבריאה הוא מבחינת חידוש העצם, בחינת יש מאין. בעולם היצירה, לאחר חידוש העצם, נוצר כל אחד בצורתו ובציורו, באופן שעולם היצירה מדברים במונחים של כמות וגבול, מה שאין כן בעולם הבריאה ששם אין עדיין תחומים מבחינת הכמות אלא מבחינת האיכות. בעולם העשיה נגמרה החומריות של הנעשים, כלומר הונחו השורשים לחומריות הנעשים הן בעצם והן בציור, דבר שלא היה בעולם היצירה שעדיין לא יצא למצב של חומר. במילים פשוטות, המציאות שבעולם הבריאה זכה יותר מזו שבעולם היצירה, והמציאות שבעולם היצירה זכה יותר מזו שבעולם העשיה.

המשך בשבוע הבא

לעילוי נשמת הצדקת: מרימה ברדה בת אלושה ז"ל

לעילוי נשמת: חיים ברדה בן חי ז"ל

לעילוי נשמת: דינה הררי בת מרימה ז"ל

שהקדוש ברוך הוא מוריד שתי דמעות

מחנה ראשון הופקד בארבע שעות ראשונות של התחלת הלילה לשבח לאדונם. מחנה שני הופקד בארבע שעות אחרות, והם לא אומרים שירה, זולת שתי שעות, וזאת עד שנחלק הלילה והוא הקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן.

ואלו הם אבלי ציון, והם שבוכים על חורבן בית המקדש. ובתחילת ארבע שעות אמצעיות, הם פותחים ואומרים: כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו ציון". ואלו הם שבכו על נהרות בבל עם ישראל, ומזאת אנו למדים ממה שכתוב "גם בכינו". ומנין שבכו שם וזה כמו שאמר הנביא ישעיהו: "הן אראלם צעקו חוצה". ומהו חוצה? זו בבל. וזאת מפני שכולם ליוו את השכינה עד בבל, ושם בכו כל עם ישראל. ועל כן אנו פותחים בזה. ומסיימים שדוד המלך אומר בספר תהילים: "זכור ה' לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה".

ואז מתעורר הקדוש ברוך הוא בדרגותיו והוא מכה ברקיעים ומזדעזעים שנים עשרה אלף עולמות וגועה ובוכה, וזה כמו שאמר הנביא ירמיהו: "ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נווהו" והקדוש ברוך הוא זוכר את ישראל ומוריד שתי דמעות לתוך הים הגדול.

ואז באותו זמן מתעורר שלהבת אחת, שבצד הצפון, ומכה רוח אחד שבצד הצפון באותה השלהבת, והיא הולכת ושטה בכל העולם. ואותה שעה נחלק הלילה, והשלהבת הולכת ומכה בכנפי התרנגול וקורא. ואז מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא נכנס לתוך גן העדן.

"הזהר הקדוש"

 לעילוי נשמת: **יחזקאל בן חביבה ואליהו** ז"ל

 לעילוי נשמת: **גניה יחזקאלי בת צ' חלה** ז"ל

 לעילוי נשמת: **שלמה יחזקאל בן יפה** ז"ל 12

האנשים שראו את מלכם מושפל ככה הריעו בשמחה, ועבר זמנו של נבוכדנצר וזמנים חדשים הגיעו. ומגולי יהודה ראו את אויבם הגדול והאכזר, נגררה גופתו בחוצות בביזיון שאין כמוהו. כולם הסירו עיניהם אל הנביא ירמיהו שהרעים בקולו ואמר: "כה אמר ה' אני עשיתי את הארץ וכל אשר בה", ואת הארצות נתתי בידי של נבוכדנצר מלך בבל וגם חית השדה..אשר בה, ואת הארצות נתתי בידי של נבוכדנצר מלך בבל וגם חית השדה. כל עוד בוחר ה' בכך, המשיך ירמיהו להסביר, ישחק לו מזלו של נבוכדנצר, יותר מזה: גם את בנו ואת בן בנו. איך יתכן שמלך צדיק כמו צדקיהו שנשבע שלא ימרוד וידע כי כך רצון ה' והוא יכשל וימרוד.

צדקיהו הלך לחלוק כבוד למלך בבל, והוא הביא מתנה יפה והגיש אותה למלך, ונבוכדנצר קיבל אותו בסבר פנים יפות. ובזמן הסעודה הוגש לנבוכדנצר ארנבת שעדיין הייתה בחיים, והוא פשוט אכל אבר מן החי.

צדקיהו ישב המום והסתכל בו באוכלו את הארנבת החיה. אחת הפעולות הראשונות שבצע צדקיהו בעלותו על כסא המלכות, הייתה לשחרר את ירמיהו הנביא. ירמיהו יצא מן הכלא ורוח הנבואה עליו.

המצב בארץ היה קשה מאוד, והצרה הגדולה הייתה הרעב ששרר עקב המצור, והלך הזעם נגד ירמיהו. ירמיהו חזר ואמר: כל מי שיישאר בעיר ימות, אבל מי שימסור את עצמו לידי הכשדים יינצל. שריו של צדקיהו ששמעו את הדברים האלה בערה חמתם ואמרו: "יומת האיש הזה" ונתנו הוראה להחזיר את ירמיהו לתוך בור הטיט, פירושו של דבר היה גזר דין מוות. וירמיהו הלך ושקע בטיט והיה קרוב למוות בטביעה בטיט. ואז ברוך בן נריה שהיה תלמידו של ירמיהו נגש למלך צדקיהו והוא חנן את ירמיהו ושלושים איש בקושי הוציאו אותו מטיט המוות וכך ניצל. למרבה הצער לא מילט צדקיהו אחר עצתו של ירמיהו.

המשד בשבוע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

בד בבד חש בצימאון נורא- צימאון מצמית, ולא בכדי קרה לו דבר זה: שמשון התהדר בניצחון ולא מן הראוי לאדם להרבות מלל על הצלחתו. על אחת כמה וכמה שלא הזכיר כלל בדיבורים אלו שם שמים, כאילו הייתה ההצלחה מכוחו שלו..

משחש שמשון את חולשת גופו תיקן את חטאו: "ריבונו של עולם אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדולה". אם אמות עתה בצמא, אפול לידיהם של הפלשתים, ובכך יגרם חלול השם על ידי הפלשתים". הקדוש ברוך הוא נעתר לתפילתו של שמשון וזימן לו מעיין מים בים שיניו, שכן היה כה חלוש עד שנבצר ממנו להושיט יד ולקחת... "דן גור אריה יזנק מן הבשן" – אמר משה רבנו בש"ן – מבין שיניו. שמשון שתה מן המים והתאושש, המקום בו ארע לו נס זה נקרא על ידו בשם "עין הקורא" הנמצאת בלחי.

עשרים שנה שפט שמשון את ישראל, ובימיו לא הציקו הפלשתים לישראל כיון שנפלה עליהם אימתו של שמשון... שופט צדק היה שמשון ולא נשא פנים בדין, ועליו נאמר: "דן ידין את עמו" כאחד שבטי ישראל – כיחידו של עולם.

שמשון לא נשמר מפני הפלשתים, וללא חשש הלך לעזה-עיר גדולה ומרכזית. הוא נכנס לביתה של אשה שאצלה היו מתאספים כל גדולי המדינה ולא נרתע מכך. בעיר עזה עברה השמועה כהרף עין: שמשון הגיע העירה.. אמרו העזתים זה לזה. עלינו לה נהרוג אותו אמרו האחרים.

איך ? תמהו השומעים, גיבור שכזה הרי אינו חת מפני כל. לא, איננו יכולים לגבור עליו באופן ישיר, הסיקו העזתים, אבל, נציב לו מארב. במשך כל הלילה טכסו בני עזה עצה חלקם שמו לו מארב בשער העיר, וחלקם כיתו את ביתה של האשה שאצלה שהה. והמשיכו בהתייעצויות כל הלילה.

שמשון שבש את תוכניותיהם הוא לא המתין עד הבוקר אלא קם במחצית הלילה ובקש ללכת, הוא לא העלה בדעתו כי העזתים הציבו לו מארבים והלך לתומו, כאשר מצא את שערי העיר סגורים עקר אותם, בפשטות לעיניהם הנדהמות של העזתים שארבו לו, והכתיף אותם על כתפיו, כאילו מדובר במשא של מה בכך הוא העלה את השערים על ראש ההר הנשקף אל פני חברון- מהלך יום מעזה.

המשך בשבוע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה

"תרגום התורה"

אמר רבי יוסי: הם בתורה, ועל כן היה לו רשות לאונקלוס לתרגם באותו לשון שגילה הקדוש ברוך הוא בתורה, ולשון זה סתום הוא מן מלאכים עליונים. במחזה שהיה סתום ממלאכים עליונים שלא יודעים בזה כאשר מדבר בו באברהם.

מה הטעם. בגלל שאברהם לא היה מהול והיה ערל סתום בשר. ובגלל כך היה סתום מהם בלשון תרגום. כמו כן בלעם שכתוב: אשר מחזה שדי יחזה. יחזה, סתום היה הדבר מתוך מלאכי השרת, כדי שלא יהיה להם פתחון פה שהקדוש ברוך הוא מדבר עם אותו ערל טמא. שהרי מלאכים קדושים לא ניזקקין בלשון תרגום.

אם תאמר שלא יודעים, והרי גבריאל לימד את יוסף שבעים לשון, ותרגום אחד משבעים לשון הוא, אלא ידוע יודעים אבל לא נזקקים שנינו, שלא חוששים ולא משגיחים עליו שהרי מאוס הוא לפנייהם מכל שאר לשון. ואם תאמר הואיל ומאוס הוא ממלאכים עליונים, מדוע תירגם אונקלוס התורה בזה הלשון, ויונתן בן עוזיאל המקרא. אלא סתום הוא לפנייהם, וכך צריך שאין קנאה למלאכים עליונים עם ישראל יותר. ועל כן תרגום התורה ומקרא כך, ולא מאוס הוא לנו שהרי בכמה מקומות הקדוש ברוך הוא כתב בתורה כך.

ומשום כך סתום הוא מתוך מלאכים עליונים קדושים. ועל כן התגלה בו באברהם בדרך סתום, שלא ישגיחו בו מלאכים קדושים, ולא יהיה להם פתחון פה שהקדוש ברוך הוא מתגלה על בן אדם ערל. מתי התגלה לו בגלוי של מלאכים עליונים באשר נתן לו ברית הקיום הקדוש שכתוב: "וידבר איתו האלוקים לאמר", אלוקים של קודש, ולא כתוב במחזה, שם בגלוי. לאמר, מהו לאמר? לאמר ולהכריז בכל לשון שלא תהיה בסתר, ולא בלשון אחר, אלא בלשון שהכול מדברים בו, שיכולים זה לזה ולא יכולים לקטרג ולומר פתחון פה. ועל זה וידבר אלוקים לאמר, אלוקים ולא מחזה, מפני שהיה מכניס אותו בברית הקיום הקדוש וקירב אותו אצלו.

רבי יהודה אמר: בגלל כך אות ה"א לא ניתנה לאברהם עד שנימול, מה הטעם, שהיא ממש ברית נקראת, ועל כן כיון שנכנס בברית אז ניתנה לו אות ה"א. שכתוב בתורה הקדושה: "אני הנה בריתי אתך והיית לאב הבון גוים ולא יקרא עוד שמך אברם וגו'."

"הזוהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לקמי תורג'מן בת שמחה

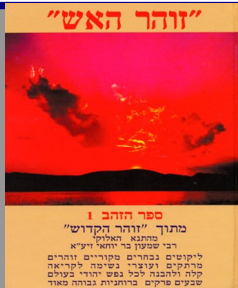
כמו כן מקבלים כל סוגי הברכות לחוברת הקדושה:
מדי שבוע יופיע הפרשה מתוך ה"זוהר הקדוש"
כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, קבלה, נביאים, מלכים..
לקריאה מענגת מהמחבר העורך ומו"ל:

הרב: ב. אריה

(כל הזכויות שמורות לב. אריה)
B.ARYE@NETO.NET.il טל. 0544577956 למינויים: כל שבוע אצלך בבית.

0544-577956

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק ועוצר נשימה !!!

"זוהר האש" ספר הזהב 1 מאת: אריה א. ברדה

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.
בשבעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי המהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים
בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים מה קורה כשיהודי מתחתן עם גויה" !!!

מזוזות מהודרות למהדרין לכניסת הבית

בגודל 20 על 20 ס"מ ישירות מסופר סת"ם

"פטום הקטורת" מהודרת

בכתב מהודר של האריז"ל נוסח אשכנזי ובכריכת עור
בגודל 17 על 33 ס"מ מקופלת. ישירות מסופר סת"ם

בקרוב !!! תורת אש 4

פנינים מ"הזוהר הקדוש"
מאת הרב: אריה א. ברדה
בראשית, נח, לך-לך,
וירא וחי-שרה...

בס"ד

הרב אריה א. ברדה
5 שעות של התורה הקדושה

תורת אש 1

עם פנינים ומרגליות של ה"זוהר הקדוש"

עקב, ואתחנן, וארא, היהלום שבכתר
פינחס ודברים. לשמיעה mp 3

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

